

2021

FATTIGDOMS RAPPORTEN

De ohjälpta

Innehåll

Förord	4
Bakgrund	6
En annan verklighet	8
» Fattigdom i fokus	8
» Vad är fattigdom och hur ser den ut idag?.....	8
» Att mäta fattigdom.....	9
» Statistik måste kompletteras.....	10
» "Millenniebarnen"	10
» Fattigdom som inte syns i officiell statistik	10
De ohjälpta medborgarna	12
» Vilka är de?	12
» Missriktade insatser.....	12
» Lång väg till mål	14
» Orsaker till att bli ohjälpt.....	14
Stadsmissionens insatser för de ohjälpta	16
» Fattigdomsmätning	16
» Inrapporterade insatser 2015–2020	17
Rekommendationer	18
» Sveriges Stadsmissioner rekommenderar.....	18

Förord

Vem har egentligen lust att prata fattigdom? Vem orkar lyssna på att mer än 15 procent av befolkningen i Sverige (det vill säga 1,5 miljoner människor) lever med låg ekonomisk standard?

Finansministern presenterade under hösten 2021 en skattesänkning som enligt henne skulle innebära att man kan köpa sig en kaffe latte då och då. Förmodligen var det ett sätt att få tankarna att gå mot en slags guldkant i livet. Att kunna unna sig. Ja, alla vill vi väl leva i den bästa av världar och tro att just det stavas Sverige. Alla vill vi tro att i Sverige får människor den hjälp de behöver, när de behöver det. Alla vill vi tro att vår gemensamma välfärd finns där när livet brakar samman. "Men han har ju inga kläder på sig, säger barnet och pekar på Kejsaren!" HC Andersens saga handlar om att våga säga det uppenbara som alla borde se men ingen verkar vilja se!

De ohjälpta. Vi möter dem varje dag, året runt. Människorna som är i fokus för årets fattigdomsrapport. Dessa, de ohjälpta, är ofta även de osynliga. (Om inte det kommer en pandemi förstås, för då kommer strålkastarljuset på människor i samhällets marginaler för en kort stund.) Ingen vet med säkerhet hur många det är som trots att de har rätt till det inte får hjälp och stöd från det svenska samhället. De hamnar sällan i statistiken. Och finns du inte i statistiken, ja då syns du inte. Syns du inte ja då finns du inte. Till och med statliga SCB konstaterar att alla faktiskt inte finns med i statistiken.

De ohjälpta hör till en grupp människor som stadsmisionerna synliggjorde redan i vår första fattigdomsrapport 2015. I den internationella litteraturen benämns den här gruppen ofta som "non-take-ups", i den svenska används begreppet "icke mottagarna". Här talar vi om de ohjälpta vilket ska förstås på samma sätt, människor med rättigheter i det svenska välfärdssystemet som inte har eller inte får tillgång till den hjälp de har rätt till.

Ohjälpta och osynliggjorda. Kanske är det 400 000 människor? Följer man Eurofunds räkneexempel, ja då hamnar vi på denna ofattbara mängd människor i Sverige som tillhör de ohjälpta. Inom stadsmisionerna har vi under flera år sett ett ökande antal människor som söker hjälp med det mest basala hos oss.

Med våra fattigdomsrapporter vill vi vara som pojken som avslöjade de uppenbara bristerna i kejsarens kläder. Vi pekar på bristerna i vårt välfärdssamhälle. Brister i samhällets skyddsnet går att laga om de politiskt ansvariga vågar se verkligheten. Vågar intressera sig för bristerna med ambitionen att göra något åt dem. Men vågar man inte, vill man inte, ja då kommer inget att hända förutom att stadsmissionerna och andra civilsamhällesorganisationer får längre köer utanför sina stödverksamheter.

Regeringen måste sätta fokus på dessa människor. Intressera sig för hur många det är. Intressera sig för varför de ramlat ur välfärdens skyddsnet. Intressera sig för hur tilliten till samhället kan repareras. Det handlar om väldigt mycket mer än att kunna köpa en kaffe latte när andan faller på!

Lotta Säfström
Talesperson fattigdom Sveriges Stadsmissioner,
direktor Göteborgs Stadsmission

Bakgrund

Sveriges Stadsmissioner är en rikstäckande medlemsorganisation med lokala stadsmissioner som medlemmar. Organisationen bildades 2007 för att gemensamt kraftsamla för att bland annat lyfta frågor kring människor i utsatthet i Sverige. Sveriges Stadsmissioner är ett forum för en gemensam insamling, opinionsbildning och för att utveckla och utbyta erfarenheter mellan de lokala stadsmissionerna. Idag består Sveriges Stadsmissioner av de tio stadsmissionerna i Eskilstuna, Göteborg, Kalmar, Linköping, Skåne, Stockholm, Umeå, Uppsala, Västerås och Örebro med verksamhet på ett 30-tal orter.

Sedan tio år bedriver Sveriges Stadsmissioner ett systematiskt kartläggningsarbete i samarbete med Magnus Karlsson, professor på Ersta Sköndal Bräcke Högskola med inriktning mot civilsamhället. Kartläggningen fokuserar på den del av stadsmissionernas verksamheter och insatser som riktar sig till särskilt ekonomiskt utsatta grupper. Människor i fattigdom.

De grupper som identifierats är (1) långvariga biståndsmottagare; (2) EU-medborgare i utsatthet; (3) papperslösa det vill säga irreguljära flyktingar; samt (4) de som faller mellan stolarna/de ohjälpta. Fem centrala insatser identifierades; (1) mat eller subvention av mat, (2) materiellt stöd, (3) ekonomiskt stöd, (4) myndighetskontakter till följd av fattigdom och (5) inkluderande verksamhet.

Sedan 2014 pågår mätningar av antalet insatser för de olika utvalda målgrupperna inom stadsmissionernas verksamheter. Mätningarna sker tre gånger per år, inom samtliga stadsmissioner och sammanfattas årligen i en rapport. Första gången stadsmissionernas fattigdomsrapport publicerades var hösten 2015.

2019 lanserade Sveriges Stadsmissioner tillsammans med professor Magnus Karlsson begreppet matfattigdom. Ett etablerat begrepp i många länder, även inom Europa, men i Sverige vill vi inte tro att människor lever i fattigdom och har brist på mat. I rapporten framkom att två tredjedelar av stadsmissionernas insatser till utsatta grupper handlar om mat.

2020 fokuserade rapporten på pandemins effekter för människor i utsatthet. Pandemin förändrade vårt samhälle i grunden på bara några veckor. Social distansering, isolering och hemarbete blev vardag. Stadsmissionerna mötte personer i utsatthet vars förutsättningar plötsligt förändrades till det värre. Samtidigt riktades, om än tillfälligt, uppmärksamhet mot människor i utsatthet och de frågor som Sveriges Stadsmissioner länge kämpat för att lyfta.

Pandemin slog och slår fortfarande hårdast mot personer som redan lever i en utsatt livssituation. Sveriges tio stadsmissioner gjorde en enorm omställning under 2020 och 2021 för att möta akuta behov och för att finnas till hands när samhället stängde ner.

Underlaget till årets rapport baseras på den fortsatta forskningen vid Ersta Sköndal Bräcke Högskola och framförallt på en artikel av professor Magnus Karlsson, "Pandemin och icke-mottagarna" publicerad 2021 i en artikelserie om segregation och covid-19, hos Delegationen mot segregation (Delmos). Artikeln handlar om hur icke-mottagare (de ohjälpta) drabbas vid en samhällsstörning såsom pandemin och bygger på erfarenheter av den omfattande kartläggningen inom Sveriges Stadsmissioner.

En annan verklighet

Fattigdom i fokus

Fattigdom i Sverige mäts främst med ekonomiska indikatorer såsom "låg ekonomisk standard", "låg inkomststandard", "långvarigt ekonomiskt bistånd" och "överskuldssatthet". Inget av dessa mått ger enskilt en rättvisande bild av antalet fattiga i Sverige och statistiken är motstridig, den som är fattig enligt ett mått behöver inte vara fattig enligt ett annat.

Statistiska Centralbyrån (SCB) skriver till exempel i sin rapport "Lämna ingen utanför" (2020) att den ekonomiska utsattheten både har minskat och ökat. De syftar på att andelen som lever med låg inkomststandard har minskat men att andelen som lever med låg ekonomisk standard har ökat till historiska nivåer och har nått den högsta siffran sedan SCB startade sina mätningar på 70-talet. Enligt denna definition lever 15,1 procent av Sveriges befolkning i relativ fattigdom med låg ekonomisk standard (SCB, maj 2021¹).

¹ <https://www.scb.se/hitta-statistik/artiklar/2021/over-halften-av-alla-utrikes-fodda-barn-har-lag-ekonomisk-standard/>

Vad är fattigdom och hur ser den ut i Sverige idag?

Vad är då fattigdom och hur ser den ut i Sverige idag? Trots den stora mängd mått och definitioner på fattigdom som existerar så är det svårt att ge ett entydigt svar på den frågan utifrån offentlig statistik. Det beror helt enkelt på vad man är ute efter.

Den allmänna uppfattningen är att i vårt samhälle tas alla människor om hand, och ingen behöver oroa sig över att inte ha råd med mat eller sakna tak över huvudet. Den verklighet som Sveriges Stadsmissioner möter är en helt annan. Den visar att välfärdens finmaskiga skyddsnät har blivit grovmaskigt och släpper igenom människor med stora behov.

Att mäta fattigdom

Låg ekonomisk standard	Hushållets disponibla inkomst ligger under 60 procent av medianvärdet i landet.
Låg inkomststandard	Hushållets disponibla inkomst räcker inte för att betala nödvändiga levnadskostnader.
Långvarigt ekonomiskt bistånd	När någon i ett hushåll har mottagit ekonomiskt bistånd under minst tio månader av året.
Överskuldssatthet	När någon i ett hushåll har haft problem att betala sina räkningar så att skulden har hamnat hos Kronofogden.
Materiell och social fattigdom	När ett hushåll inte har råd med utgifterna för minst fem av tretton utpekade poster. Det handlar till exempel om att inte kunna betala för oförutsedda utgifter, inte ha råd med tillräcklig uppvärmning av bostaden eller att delta i sociala aktiviteter som kostar pengar.

Källa: Statistiska Centralbyrån, SCB

Statistik måste kompletteras

SCB bekräftar att välfärdens skyddsnät blivit grovmaskigt och skriver själva att ekonomisk utsatthet kan ses som ett dolt problem då de grupper som lever i särskild utsatthet inte syns i statistiken. Inkomsterna mäts till exempel för den folkbokförda befolkningen och inkluderar inte hemlösa som saknar folkbokföringsadress, papperslösa migranter, asylsökande som ännu inte fått uppehållstillstånd eller EU-migranter som uppehåller sig tillfälligt i landet.

Offentlig statistik är helt enkelt långt ifrån fullständig och ger inte ett tydligt definitivt svar på hur ekonomisk utsatthet och fattigdom ser ut idag. Det är viktigt att påpeka att oavsett mått går det inte på individnivå att dra säkra gränser för vem som är fattig eller inte. En person med låga inkomster kan ha andra tillgångar och en person som har höga inkomster kan ha höga skulder.

“Millenniebarnen”

Vart tolfte barn i Sverige lever med föräldrar som har skulder hos Kronofogden enligt ett pressmeddelande från myndigheten i juni 2021. Nästan 177 000 barn lever med minst en förälder som har skulder utan att nödvändigtvis synas i annan statistik.

Rädda Barnen släppte i november 2020 “Millenniebarnen – en studie om ekonomisk utsatthet bland barn under hela uppväxten”. Den följer barn

födda 2000 under hela deras uppväxttid. Den visade att nästan hälften av alla barn under åtminstone något år levde i ett hushåll med låg inkomststandard och eller försörjningsstöd. De flesta växte upp i dessa förhållanden i färre än fem år, men 13 procent, eller mer än vart åttonde barn levde under större delen av sin uppväxt i ekonomisk utsatthet.

Fattigdom som inte syns i officiell statistik

Det som framkommer i stadsmissionernas verksamheter liksom i den forskning som Ersta Sköndal Bräcke Högskola bedriver är att det finns en fattigdom i Sverige som inte syns i officiell statistik. Den fattigdomen är påtaglig. Det finns en stor mängd människor som trots att de får sina sociala rättigheter tillgodosedda inte får vardagen och ekonomin att gå ihop. Dessutom möter vi människor som fallit mellan stolarna och inte får hjälp trots att det är deras medborgerliga rättighet.

När välfärdsstaten inte längre tar hand om alla sina medborgare möter vi – som stadsmissioner – dem som på olika sätt faller igenom. De ohjälpta.

För oss är det uppenbart att offentlig statistik måste kompletteras med kunskap från civilsamhället. Det går inte att ta fram adekvata förslag på lösningar om vi inte förstår omfattningen och orsakerna till problemet.

EN: Ground coffee,
Gruud-kaffe, espressi
Vakuus-paketti, Espresso
Arabica kaffe (100 %). Storage:
Keep at room temperature.

DE: Gemahlener Kaffee,
Arabica Bohnen, Kaffeebohnen
Vakuumpackung, Zylinder, Arabica
Kaffee (100 %). Aufbewahrung: Bei
Raumtemperatur aufbewahren.

SV: Kaffé mala, inretacton
Kaffeböna

FI: Sannattokahvipöytä,
kermavaahto, leivä
kakaonmaksu, aromattii
Arabiankaffea (100 %). Säilytys:
Säilytä huonelämpötilässä.

DK: Malte kaffe,
malkkrikke, kaffebønner
Vakuumpakket, Espressoer
Arabica kaffe (100 %). Opbevaring:
Opbevaring ved stuetemperatur.

IT: Macchi kaffee, kanna
gruudkaffee, kaffebønner
Arabica kaffe

”Vi fyller ju en lucka och det är bra att vi gör det, men egentligen är det tveksamt att vi ska behöva göra det. Det finns mycket staten skulle kunna jobba med som dom inte gör. Vi gör dom ju en tjänst eftersom dom då slipper. Så verksamheten måste ju finnas eftersom man inte får hjälp någon annanstans ifrån.”

– Matkasseutdelningen, Uppsala Stadsmission.

De ohjälpta medborgarna

Vilka är de?

De ohjälpta som grupp identifierades redan 2011 när samarbetet med Ersta Sköndal Bräcke Högskola startade. I den internationella litteraturen benämns den här gruppen ofta som "non-take-ups", i den svenska används begreppet "icke mottagarna". Här talar vi om de ohjälpta vilket ska förstås på samma sätt. När resultaten från de första årens mätningar publicerades 2015 såg vi hur stor andel av de människor vi möter inom stadsmissionerna som faktiskt tillhör gruppen de ohjälpta. Gruppen var större än vi hade förstått, samtidigt vet vi fortfarande sex år senare väldigt lite om dess fullständiga omfattning och storlek.

Elva procent av alla insatser inom fattigdomsmätningen för Sveriges Stadsmissioner 2015–2020 riktar sig till de ohjälpta, personer som av olika anledningar faller mellan stolarna. Med det avses människor vars rättigheter inte tillgodoses. Personer som troligen borde få stöd från det svenska välfärdssystemet, men av olika skäl inte får det utan istället vänder sig till civilsamhället och stadsmissionerna.

Vår erfarenhet, på individnivå, är att det å ena sidan kan handla om personer som väljer att inte söka kontakt eftersom man tappat tilltro till samhället, människor som på grund av psykisk ohälsa och/eller en beroendeproblematik inte fångas upp av det offentliga. Det kan å andra sidan handla om personer som saknar eller har felaktig information om vilket stöd de har rätt till.

I väntan på, eller i stället för, offentligt stöd vänder sig många till stadsmissionerna och andra för att få hjälp. För många har situationen då redan blivit akut och det som efterfrågas är mat och materiellt stöd.

Eftersom den här gruppen inte får samhällets stöd finns heller ingen data att samla in kring dessa personer, de ingår inte i någon offentlig statistik. Därför går det inte att skapa sig en helhetsbild av problemet. De definitioner och de sätt att mäta fattigdom på som det görs idag ger helt enkelt inte en rättvisande bild. Är det verkligen rimligt att människor står i kö för att ta del av en bit bröd eller en matkasse i dagens välfärdssamhälle?

Missriktade insatser

Magnus Karlsson skriver i "Pandemin och icke-mottagarna" (2021) om de ohjälpta och hur problemet förstås som ett administrativt och politiskt misslyckande. Andelen ohjälpta visar hur pass missriktade våra insatser inom välfärdssystemen är.

Det finns en europeisk forskningsammansättning som visar på att uppemot 40–50 procent av vissa offentliga bidrag aldrig når den behövande (Eurofund, Access to social benefits: Reducing non-take-up 2015). Det är en anmärkningsvärt hög andel av människor som inte nås av sitt berättigade stöd. Studierna omfattar människor i alla samhällsgrupper men visar samtidigt att människor i utsatthet drabbas i högre utsträckning.

”En del människor som kommer till oss har fått höra från socialtjänsten att ”det är ingen idé att ni söker, ni kommer ändå att få avslag” med hänvisning till att de anses strukturellt hemlösa. De vet inte om att de har rätt att göra en ansökan och få ett skriftligt beslut. Hur ska en familjs hela situation kunna utredas om de inte ens får möjlighet att ansöka? Det blir ett godtyckligt och rättsosäkert system om människor inte tillåts framföra sin sak i en ansökan.”

Jurist på Skåne Stadsmission

“När vi inleder denna viktiga gemensamma resa utfäster vi oss att ingen kommer lämnas utanför. Utifrån erkännandet av den mänskliga värdigheten som grundläggande vill vi se målen och delmålen uppfyllas för alla nationer och folk och för alla samhällsskikt. Och vi kommer att anstränga oss att nå dem som är längst efter först.”

- Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling, para. 4 (FN, 2015)

Lång väg till mål

Paragraf 4 i Agenda 2030 lägger stor vikt vid att prioritera samhällets mest utsatta grupper så att ingen lämnas utanför. Med cirka åtta år kvar till 2030 kan vi konstatera att vi har en ganska lång väg kvar innan vi är i mål. Sveriges Stadsmissioner har i över sex års tid följt de ohjälpta i sin fattigdomsmätning för att visa att denna grupp finns och för att rikta ljuset på ett samhällsproblem som få andra ser eller uppmärksammar. Att så många som elva procent av alla insatser går till de ohjälpta visar på ett utbrett och omfattande samhällsproblem, ett systemfel och slöseri av mänsklig potential.

De som drabbas hårdast är de redan mest utsatta i vårt samhälle. Därför är det förvånande att denna fråga inte får större uppmärksamhet. Svaret kan ligga i att det sällan drabbar ansvariga myndigheter, de menar helt enkelt att ansvaret ligger “någon annanstans”. I stället är det enskilda individer i en redan hårt ansträngd situation utan resurser som ska reda ut sin situation.

“Det händer att det kommer in människor som inte har mat för dagen och som inte vet att de kan söka nödbistånd från socialtjänsten. Människor som inte känner till att de kan söka boende och söka ekonomiskt stöd till mat och annat.”

- Kurator på Skåne Stadsmission

Orsaker till att bli ohjälpt

Det finns svårigheter i att fastslå orsakerna till att människor blir ohjälpta. Det går inte att identifiera orsakerna utan att veta exakt vilka personer det rör sig om. Som beskrivits tidigare finns det stora brister i kunskapen om de ohjälpta och vilka dessa är. I europeisk forskning, Eurofound (2015), görs en sammanställning av problemet med rättighetsbaserade bidrag som inte når mottagaren. I rapporten delas orsakerna in i tre huvudkategorier.

- » **Kunskap:** brist på information och medvetenhet eller missuppfattningar om förmån.
- » **Komplexitet:** komplicerade och tidskrävande eller kostsamma ansökningsprocesser, otillgänglighet för den sökande.
- » **Sociala hinder:** stigmatisering eller uppfattning om stigma. Kan vara kopplat till villkoren eller själva ansökningsförfarandet. Kan även bero på stolthet eller brist på förtroende för institutioner.

Inom stadsmissionerna kan vi känna igen oss i de tre kategorierna, men samtidigt vet vi väldigt lite om orsakerna. Gruppen, de ohjälpta, är i princip helt obeforskad. Det måste bli en prioriterad uppgift för regeringen och dess myndigheter att studera detta närmare. Det är hög tid att ta Agenda 2030 på allvar och se till att ingen lämnas utanför.

”Det är för mycket blanketter att fylla i, jag vill inte ansöka, det är inte värt det”. Hon har rätt att söka ekonomiskt stöd men för henne är det en kamp. Trots att hon kan få stöd med blanketterna, bestämmer hon sig för att avstå från att söka. Hon har hört att det inte är bra att ansöka om ekonomiskt stöd, att det kan påverka vårdsnaden av barnen.

– Ombud på Unga Station, Stockholm Stadsmission

Stadsmissionens insatser för de ohjälpta

Fattigdomsmätning

Den kvantitativa kartläggningen som grundar sig i en kategorisering av mer än 420 000 insatser under sex års tid visar att 59 procent av Sveriges Stadsmissioners insatser går till människor med långvarigt ekonomiskt bistånd, företrädesvis barnfamiljer. Många av dessa insatser är akuta och handlar främst om utdelning av mat eller annat materiellt stöd.

I kartläggningen framgår det att den vanligaste insatsen för de ohjälpta är olika former av akut stöd i form av matutdelning, subventionerad mat och materiellt stöd, men vi ser även en stor andel ohjälpta i våra inkluderande verksamheter såsom öppna mötesplatser. För att nå en långsiktig förändring arbetar

stadsmissionerna aktivt med stöd i myndighetskontakter och bedriver ett påverkansarbete för att uppmärksamma den problematik vi möter och utkräva ansvar från det offentliga.

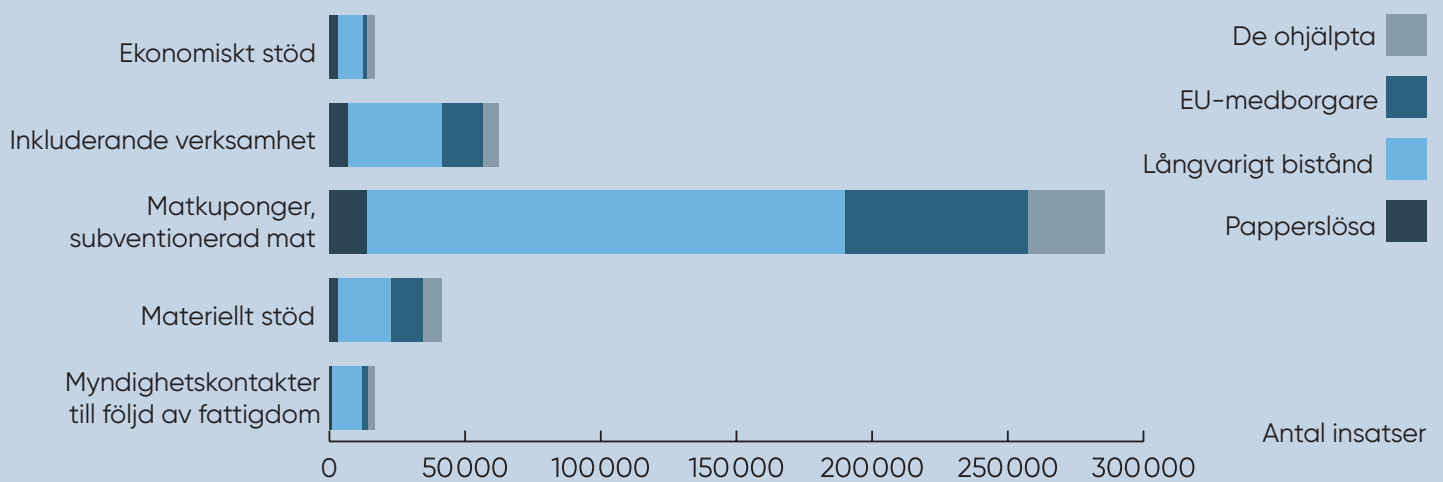
För människor som har förlorat tilliten till det offentliga, gemensamma, samhället, och många gånger tron på sin egen förmåga, finns ett stort behov av att bli sedd, att få möjlighet att delta utifrån sina förutsättningar.

När det offentliga systemet inte når våra mest utsatta medborgare riskerar tilltron till våra sociala system att urholkas. För att människor ska känna motivation och vilja bekosta våra socialförsäkringssystem måste samma människor känna tillit till att de får stöd av systemen när det behövs. Risken är att det blir en nedåtgående spiral som slår hårdast mot samhällets redan utsatta grupper.

Totala antalet inrapporterade insatser 2015–2020 n = 422 888

Rekommendationer

Sveriges Stadsmissioner ser nödvändigheten av att regeringen tar fram en nationell fattigdomsstrategi och att detta sker i dialog mellan civilsamhälle och det offentliga samhället.

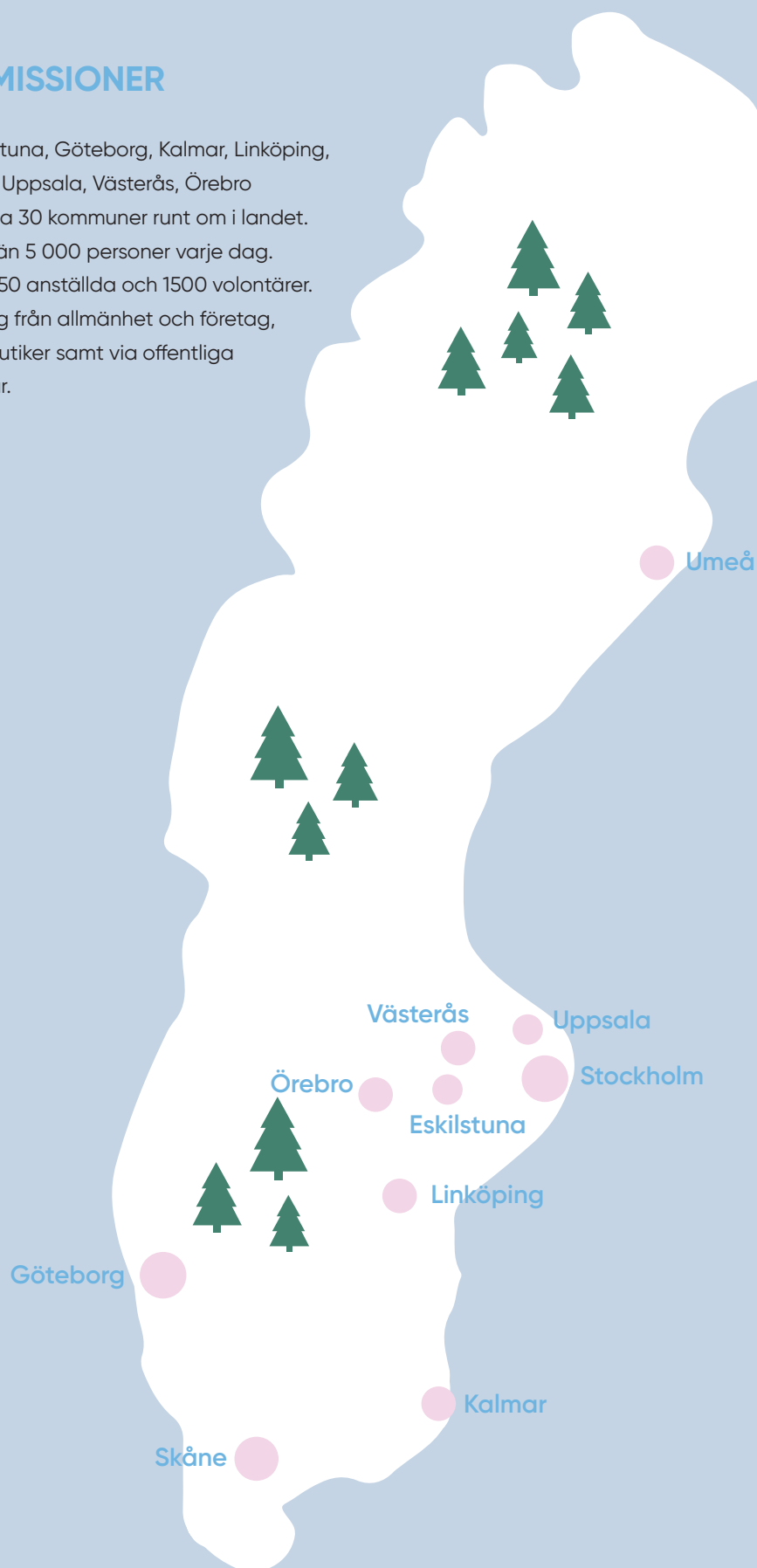
Sveriges Stadsmissioner rekommenderar

- » Att regeringen i nära samarbete med det civila samhällets aktörer kartlägger fattigdomen i Sverige, med ett särskilt fokus på utsatta grupper.
- » Att regeringen tar fram en nationell fattigdomsstrategi med ett fokus på förebyggande insatser för att motverka fattigdom.
- » Att regeringen säkerställer att minimumnivån i Sveriges välfärds-system, såsom bidrag och pensioner, är tillräckliga för att täcka basala levnadskostnader.
- » Att ansvariga myndigheter samordnar sina insatser i syfte att enskilda människor inte ska "falla emellan" de olika välfärdssystemen.

SVERIGES STADSMISSIONER

- » Vi finns i 10 regioner: Eskilstuna, Göteborg, Kalmar, Linköping, Skåne, Stockholm, Umeå, Uppsala, Västerås, Örebro
- » Vi finns representerade i ca 30 kommuner runt om i landet.
- » Tillsammans möter vi fler än 5 000 personer varje dag.
- » Tillsammans är vi cirka 1 250 anställda och 1500 volontärer.
- » Vi finansieras via insamling från allmänhet och företag, överskott second hand-butiker samt via offentliga bidrag och upphandlingar.

Sveriges Stadsmissioner arbetar brett över hela Sverige. Namnet Stadsmission förknippas med en uthållig, handlingskraftig social verksamhet, som välkomnar alla människor som lever i utsatthet. Vi arbetar nära individen för att avhjälpa akut nöd och på sikt för att förändra livssituationen. Dessutom utmanar vi det som i samhället skapar nöden och utsattheten.

Sveriges Stadsmissioner består av stadsmissionerna i Eskilstuna, Göteborg, Kalmar, Linköping, Skåne, Stockholm, Umeå, Uppsala, Västerås och Örebro.

www.sverigesstadsmissioner.se

Sveriges
Stadsmissioner

sverigesstadsmissioner.se

